

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 18 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC-53/13

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku A. S.A., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 27 sierpnia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-793/12/52090,52094,52104), dotyczącą wniosku K. Sp. z o.o., o nakazanie A. S.A., udostępnienia danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] kwietnia 2010 r. o godz.: 18:40 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2010 r. o godz.: 14:13 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2009 r. o godz.: 20:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] września 2007 r. o godz.: 19:53 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] września 2008 r. o godz.: 23:31 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] stycznia 2011 r. o godz.: 11:19 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2010 r. o godz.: 17:48 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] marca 2011 r. o godz.: 21:10 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 22:14 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] marca 2011 r. o godz.: 15:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 21:47 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 19:55 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 21:09 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 02:49 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 11:50 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 21:10 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] lipca 2011 r. o godz.: 18:48 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] lipca 2011 r. o godz.: 10:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2011 r. o godz.: 17:45 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2011 r. o godz.: 12:25 pod pseudonimem „[...]”

na forum internetowym [...] zamieściły określone wpisy na temat K. Sp. z o.o., w zakresie obejmującym ich imiona, nazwiska, adresy zamieszkania, adresy e-mail oraz numery IP urządzeń, przy wykorzystaniu których zamieszczono ww. wpisy,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek K. Sp. z o.o., (Skarżąca), reprezentowanej przez Pana P. K. i Pana P. P. – adwokatów z kancelarii [...] Sp. p., z, o nakazanie A. S.A., (Spółka) udostępnienia danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] kwietnia 2010 r. o godz.: 18:40 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2010 r. o godz.: 14:13 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2009 r. o godz.: 20:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] września 2007 r. o godz.: 19:53 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] września 2008 r. o godz.: 23:31 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] stycznia 2011 r. o godz.: 11:19 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2010 r. o godz.: 17:48 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] marca 2011 r. o godz.: 21:10 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 22:14 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] marca 2011 r. o godz.: 15:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 21:47 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 19:55 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 21:09 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 02:49 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 11:50 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 21:10 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] lipca 2011 r. o godz.: 18:48 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] lipca 2011 r. o godz.: 10:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2011 r. o godz.: 17:45 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2011 r. o godz.: 12:25 pod pseudonimem „[...]”

na forum internetowym [...] zamieściły określone wpisy na temat Skarżącej, w zakresie obejmującym ich imiona, nazwiska, adresy zamieszkania, adresy e-mail oraz numery IP urządzeń, przy wykorzystaniu których zamieszczono ww. wpisy.

Zdaniem pełnomocnika Skarżącej, na skutek zamieszczenia na forum [...] ww. wpisów doszło do naruszenia dóbr osobistych Skarżącej, a także do popełnienia na jej szkodę czynu zabronionego stypizowanego w art. 212 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.). Skarżąca zamierza dochodzić wynikających stąd roszczeń na drodze sądowej jednak dla realizacji tego celu – jak wskazała – są jej niezbędne wnioskowane dane osobowe. Pismem z dnia [...] listopada 2011 r. Skarżąca zwróciła się bezpośrednio do Spółki o udostępnienie jej danych osobowych użytkowników portalu [...] – autorów ww., kwestionowanych wpisów na jej temat (kopia pisma w aktach sprawy). Skarżąca uzasadniła omawiany wniosek niezbędnością żądanych danych z punktu widzenia dochodzenia na drodze sądowej w stosunku do autorów kwestionowanych wpisów roszczeń z tytułu naruszenia dóbr osobistych, jak również dla celu cyt.: „(...) złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (...)”, natomiast jako podstawę prawną tego żądania wskazała art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą. Spółka odmówiła uwzględnienia wniosku Skarżącej.

W tej sytuacji Skarżąca zwróciła się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z żądaniem nakazania Spółce udostępnienia ww. danych osobowych.

W toku postępowania w przedmiotowej sprawie pełnomocnik Skarżącej przedstawił treść kwestionowanych wpisów (zacytował je) wskazując, że ukazały się one cyt.: „(...) w temacie założonym na forum [...] o nazwie W. co nie pozostawia wątpliwości o jakiej Spółce piszą zacytowani (...) użytkownicy. Przedstawione posty znajdowały się pod adresem [...] (...)”. Pełnomocnik Skarżącej dodał przy tym cyt.: „(...) obecnie nie można ich {kwestionowanych wpisów} tam znaleźć, gdyż zostały usunięte przez administratorów serwisu [...] po wezwaniu Spółki A. S.A. przez K. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością do usunięcia skutków naruszeń dóbr osobistych w piśmie z dnia [...] listopada 2011 r. (...) Mając na względzie, iż A. S.A. odniosła się pozytywnie do wezwania Spółki, usuwając kwestionowane wpisy, stwierdzić należy jednoznacznie, iż wpisy te występowały, a co więcej naruszały dobra osobiste K. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jej wspólników i członków organów (...)”. Jak wskazuje treść kwestionowanych wpisów – w ich brzmieniu zacytowanym przez pełnomocnika Skarżącej - przedstawiały one Skarżącą w negatywnym świetle.

W zawierającym wyjaśnienia odnośnie okoliczności przedmiotowej sprawy piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. Spółka poinformowała, że cyt.: „(...) A. S.A. posiada jedynie adres e-mail oraz adres IP komputera użytkownika o nicku [...], który zamieścił na forum portalu [...] wypowiedź dnia [...] kwietnia 2010 roku o godzinie 18:40 (...) nie odnaleziono wpisu użytkownika o nicku [...] z dnia [...] września 2007 roku, godzinie 19:53 (...) w odniesieniu do pozostałych użytkowników objętych wnioskiem A. S.A. posiada jedynie adresy IP komputera, z którego korzystali użytkownicy zamieszczając na forum Portalu [...] przedmiotowe wypowiedzi (...)”. Spółka wskazała jednocześnie, że wnioskowane informacje przetwarza jako podmiot świadczący na rzecz użytkowników portalu [...], usługę drogą elektroniczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 z późn. zm.), polegającą na umożliwianiu im zamieszczania na ww. forum wypowiedzi i wyłącznie dla realizacji ww. celu.

Spółka przyznała, że odmówiła udostępnienia Skarżącej wnioskowanych przez nią danych osobowych (w zakresie, w jakim danymi tymi dysponuje) uznając, że przepisy obowiązującego prawa nie kształtują po jej stronie takiego obowiązku. W szczególności zdaniem Spółki cyt.: „(...) przywołany przez K. Sp. z o.o. jako podstawa wniosku art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych stanowi jedynie podstawę przetwarzania danych. Przepis ten dopuszcza, a więc zezwala, uprawnia do przetwarzania danych, gdy jest to niezbędne dla prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez odbiorcę danych, ale w żadnym razie nie zobowiązuje administratora do udostępnienia danych (...)”. Ponadto, zdaniem Spółki udostępnieniu Skarżącej wnioskowanych danych sprzeciwia się art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną – wyznaczający krąg podmiotów, na rzecz których usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną obowiązany jest udostępnić informacje o danych, o których mowa w art. 18 ust. 1-5 (w tym adresy elektroniczne usługobiorcy oraz oznaczenia identyfikujące zakończenie sieci telekomunikacyjnej lub system teleinformatyczny, z którego korzystał usługobiorca – art. 18 ust. 1 pkt 6, art. 18 ust. 5 pkt 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną).

W toku przedmiotowego postępowania, na żadnym jego etapie Spółka nie zakwestionowała ani faktu opublikowania na forum [...] wskazanych przez Skarżącą wpisów (poza wpisem z dnia [...] września 2007 r. o godz.: 19:53 opatrzonym pseudonimem „[...]”, którego Spółka nie odnalazła) ani ich treści (tj. tego, że odnosiły się do Skarżącej, jak również, że przedstawiały ją w negatywnym świetle).

Na podstawie poczynionych ustaleń w dniu 27 sierpnia 2012 r. Generalny Inspektor wydał decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC-793/12/52090,52094,52104), mocą której nakazał Spółce udostępnienie na rzecz Skarżącej danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] kwietnia 2010 r. o godz.: 18:40 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2010 r. o godz.: 14:13 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2009 r. o godz.: 20:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] września 2008 r. o godz.: 23:31 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] stycznia 2011 r. o godz.: 11:19 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2010 r. o godz.: 17:48 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] marca 2011 r. o godz.: 21:10 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 22:14 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] marca 2011 r. o godz.: 15:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 21:47 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] kwietnia 2011 r. o godz.: 19:55 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 21:09 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 02:49 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 11:50 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] czerwca 2011 r. o godz.: 21:10 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] lipca 2011 r. o godz.: 18:48 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] lipca 2011 r. o godz.: 10:29 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2011 r. o godz.: 17:45 pod pseudonimem „[...]”,
- w dniu [...] sierpnia 2011 r. o godz.: 12:25 pod pseudonimem „[...]”

na forum internetowym [...] zamieściły określone wpisy na temat K. Sp. z o.o., w zakresie obejmującym numery IP urzędzeń, przy wykorzystaniu których zamieszczono ww. wpisy, a w przypadku wpisu zamieszczonego w dniu [...] kwietnia 2010 r. o godz.: 18:40 przez użytkownika posługującego się pseudonimem „[...]” również jego adresu e-mail. Natomiast w pozostałym zakresie organ postępowanie umorzył.

W ustawowym terminie do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Spółki o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy. Spółka wniosła o uchylenie decyzji z dnia 27 sierpnia 2012 r. w części dotyczącej nakazania udostępnienia danych osobowych. Spółka podniosła w szczególności, że nie zgadza się z dokonaną przez Generalnego Inspektora oceną, bowiem: „(...) wobec uchylenia obowiązywania art. 29 ustawy o ochronie danych osobowych, w obowiązującym stanie prawnym brak jest podstaw do wydania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych decyzji nakazującej udostępnienie danych. Wydanie takiej decyzji mogłoby nastąpić w przypadku niewypełnienia przez administratora obowiązku wydania danych. Nie ma tymczasem przepisu, który na administratora obowiązek taki by nakładał. Spółka podkreśliła, że: „(...) art. 23.1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych stanowi jedynie podstawę przetwarzania danych. Przepis ten dopuszcza, a więc zezwala, uprawnia do przetwarzania danych, gdy jest to niezbędne dla prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez odbiorcę danych, ale w żadnym razie nie zobowiązuje administratora to [do] udostępnienia danych. Nie można stawiać podmiotowi uprawnionemu zarzutu, że z uprawnienia nie korzysta (...)”.

Ponadto Spółka wskazała, że: „(...) podtrzymuje stanowisko, zgodnie z którym [w] omawianej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w oparciu o którą A. SA świadczy usługi m.in. umieszczania użytkownikom Internetu forum dyskusyjnego portalu [...] Zgodnie z art. 18 ustęp 6 ustawy o świadczeniu usług

droga elektroniczną usługodawca udziela informacji o danych, o których mowa w ust. 1-5, organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. (...) Powyższe prowadzi do wniosku, że ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną wprowadza własne, odrębne uregulowania w zakresie udostępniania danych osobowych oraz danych eksploatacyjnych, które nie przewidują udzielania informacji o takich danych podmiotom innym niż organy państwa (...).”

Jednocześnie Spółka podniosła, że każda inna forma przetwarzania niż udostępnienie danych osobowych innych niż wskazane w art. 18 ust. 1-5 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, uregulowana będzie przepisami ustawy o ochronie danych osobowych. W ocenie Spółki w pozostałych przypadkach, tzn. gdy przetwarzanie jest jednoznaczne z udostępnianiem danych wskazanych w art. 18 ust. 1-5 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, zastosowanie będzie miał art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Tym samym, zdaniem Spółki, wyłączone będą regulacje wskazywane przez organ, w szczególności art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Z treści powyższych przepisów Spółka wyprowadza wniosek, że ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną wprowadza własne, odrębne uregulowania w zakresie udostępniania danych osobowych, które nie przewidują udzielania informacji o takich danych podmiotom innym niż organy państwa.

Dodatkowo Spółka wskazała, że sam zamiar Skarżących w zakresie wytoczenia powództwa przeciwko autorom przedmiotowych wpisów, nie uzasadnia obowiązku ich udostępnienia przez Spółkę.

Po ponownym rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że Generalny Inspektor podtrzymuje swoje stanowisko, iż ocenę stanu faktycznego sprawy należy przeprowadzić w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Wskazać w tym miejscu należy, że w myśl art. 7 pkt 2 ustawy, ilekroć w ustawie jest mowa o przetwarzaniu danych rozumie się przez to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, w tym ich udostępnianie. Każda forma przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność tego procesu, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1), przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 5). Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu, „termin »usprawiedliwione cele« jest zwrotem niedookreślonym i stanowi klauzulę generalną w znaczeniu funkcjonalnym. Daje w szczególności pewnego rodzaju luz decyzyjny, dzięki któremu organ stosujący prawo [w niniejszej sprawie GODO], może przy podejmowaniu decyzji kierować się ocenami indywidualnymi konkretnej sytuacji, a także pewnymi zasadami postępowania niesformułowanymi w przepisach prawa (tak P. Barta, P. Litwiński, „Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz”, Warszawa 2009, str. 228). Dlatego też dopuszczalność udostępnienia Skarżącej żądanych danych osobowych należy oceniać przez pryzmat art. 23 ustawy.

Odnosząc się do oceny Spółki, że art. 23 ustawy - inaczej niż art. 29 - nie obliguje administratora do udostępnienia danych, a jedynie jest podstawą prawną dającą mu uprawnienie do dokonania takiej operacji, wskazać należy, że art. 23 ustawy nie mówi o uprawnieniu

administratora danych lecz o przesłankach dopuszczalności przetwarzania danych. Zdaniem Generalnego Inspektora odmowa udostępnienia danych osobowych przez Spółkę pomimo zaistnienia przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, narusza ten przepis, w związku z czym konieczne jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

Odnosząc się do zarzutów Spółki dotyczących niezastosowania w niniejszej sprawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 ze zm.) ponownie wskazać należy, że w ocenie Generalnego Inspektora z treści art. 18 ust. 6 ww. ustawy nie wynika niedopuszczalność udostępniania podmiotom innym niż organy państwa informacji, o których mowa w ust. 1-5 tego artykułu. W ocenie Generalnego Inspektora przepis ten - stanowiący, że usługodawca udziela informacji o danych, o których mowa w ust. 1-5, organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań - jedynie zobowiązuje usługodawcę do udostępniania informacji organom państwa i nie należy go interpretować rozszerzająco jako normy zakazującej udostępniania tych informacji innym podmiotom. Zdaniem Generalnego Inspektora, gdyby zamiarem ustawodawcy było ograniczenie możliwości udostępnienia informacji, o których mowa w art. 18 ust. 1-5 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, tylko do organów określonych w art. 18 ust. 6 tej ustawy, wskazałby to wprost w treści przepisu, np. przy użyciu zwrotu „wyłącznie”. Ten sposób wyznaczania zamkniętego kręgu podmiotów zastosowany został np. w art. 66g i art. 66j § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.), art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228) i art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U. 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.).

Generalny Inspektor podtrzymuje wyrażone w decyzji z dnia 27 sierpnia 2012 r. stanowisko, że zasadne jest zastosowanie środka o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy (zgodnie z którym w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych) i nakazanie Spółce udostępnienia Skarżącej wnioskowanych danych osobowych. Ponownie należy wskazać, że zgodnie bowiem z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Stosownie do art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Zgodnie z art. 24 § 2 Kodeksu cywilnego, jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych. Jednocześnie, w myśl art. 448 powyższej ustawy w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków

naruszenia. Sporządzenie pozwu do sądu cywilnego w związku z naruszeniem dóbr osobistych wymaga podania danych osobowych osoby pozwanej. Dla skutecznego wytoczenia powództwa niezbędne jest wniesienie do sądu pisma, które spełniać będzie warunki określone w art. 187 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296z późn. zm.), zwanej dalej Kpc. Zgodnie z tym przepisem, pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego. Natomiast, w myśl art. 126 § 1 pkt 1 Kpc każde pismo procesowe powinno zawierać oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników. Ponadto, zgodnie z art. 126 § 2 Kpc, gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, pisma zaś dalsze – sygnaturę akt.

Jednocześnie należy wskazać, że zgodnie z art. 212 § 1 Kodeksu karnego, kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 za pomocą środków masowego komunikowania, zagrożenie karą pozbawienia wolności wzrasta do 2 lat (art. 212 § 2 Kodeksu karnego). W razie skazania za przestępstwo określone w § 1 lub 2 sąd może orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża albo na inny cel społeczny wskazany przez pokrzywdzonego (art. 212 § 3 Kodeksu karnego). Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 odbywa się z oskarżenia prywatnego (art. 212 § 4 Kodeksu karnego). Dla właściwego sformułowania prywatnego aktu oskarżenia niezbędne są dane osobowe oskarżonego w zakresie jego imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania. Zgodnie z regulującym tę kwestię art. 487 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), akt oskarżenia w postępowaniu w sprawach z oskarżenia prywatnego może ograniczyć się do oznaczenia osoby oskarżonego, zarzucanego mu czynu oraz wskazania dowodów, na których opiera się oskarżenie. Ponownie wskazać należy zatem, iż niezbędnym elementem pozwu, w tym również o naruszenie dóbr osobistych, jest oznaczenie imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania osoby, w stosunku do której żądanie określone w pozwie jest skierowane (tj. przyszłej strony procesowej w sporze z tytułu naruszenia dóbr osobistych). Potwierdza to również literatura przedmiotu, gdzie jednoznacznie wskazuje się, że pierwsze pismo procesowe w sprawie (np. pozew) powinno zawierać bliższe dane dotyczące stron (uczestników) postępowania i wskazywać dokładnie ich adresy tak, aby sąd mógł się zawsze z tymi osobami porozumieć (M. Jędrzejewska, T. Ereciński, J. Gudowski Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Część druga, Postępowanie zabezpieczające, Warszawa 2007, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wyd. II). Przytoczone dane umożliwiają lub ułatwiają sądowi prowadzenie - w razie potrzeby - korespondencji i egzekwowanie obowiązków związanych ze wstępną fazą postępowania (pod red. H. Dolecki, T. Wiśniewski, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, Tom I, Artykuły 1-366, LEX 2011).

Mając na uwadze powyższe, należy ponownie wskazać, że niezbędność dysponowania przez Skarżącą informacjami indywidualizującymi osoby, przeciwko którym zamierza ona skierować prywatny akt oskarżenia oraz powództwo w związku zarzutem nieuprawnionej ingerencji w sferę jej dóbr osobistych, nie budzi wątpliwości. W sytuacji, gdy Skarżąca nie dysponuje zasadniczo żadnymi informacjami o osobach, które w określonych datach i godzinach, posługując się określonymi pseudonimami bądź występując całkowicie anonimowo, zamieściły na forum

internetowym [...] kwestionowane wpisy na jej temat - poza tymi, które wynikały z ich opublikowania (tj. – oprócz dat, godzin i treści publikacji - pseudonimami, którymi posłużyły się te osoby w celu ukrycia swojej tożsamości), zasadnym jest przyjęcie, że podejmowanie przez nią działań służących ustaleniu tożsamości tych osób, w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności cywilnej i karnej w związku z treścią tych publikacji, mieści się w pojęciu jej prawnie usprawiedliwionych celów. Oczywistym jest, że pozyskanie (przetwarzanie) danych osobowych w ww. celu w każdym przypadku zostanie uznane przez osoby, których dane te dotyczą, za sprzeczne z ich interesem. Okoliczność ta – zwłaszcza mając na uwadze prawne gwarancje obrony przed roszczeniami strony przeciwnej – nie świadczy jednak o naruszeniu ich praw i wolności. Przyjęcie przeciwnego stanowiska skutkowałoby bezzasadną ochroną tego, kto mógł dopuścić się bezprawnej ingerencji w sferę prawnie chronionych interesów innej osoby (zwłaszcza przekonany o anonimowości, jaką gwarantuje mu sieć Internet) przed ewentualną odpowiedzialnością za jego działania. Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09) cyt.: „(...) prawo do swobodnej, anonimowej wypowiedzi, nie może chronić osób, które naruszają prawa innych osób, od odpowiedzialności za wypowiedziane słowa. W sieci nikt nie jest i nie może być anonimowy. Wprawdzie ustalenie tożsamości danej osoby może być utrudnione, jednak z uwagi na to, że każdy komputer zostawia w Internecie ślad – adres IP, za pomocą którego można ustalić komputer, z którego dokonano wpisu, stwarza to możliwość pośredniego ustalenia tożsamości osoby, która dokonała tego wpisu (...)”.

Z uzasadnienia skierowanego do Generalnego Inspektora wniosku wynika, że celem Skarżącej jest dochodzenie swoich praw przed sądem. Niewątpliwie jest to prawnie usprawiedliwiony cel Skarżącej, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, stanowiącym, iż przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ponadto, przyjęcie, że przetwarzanie (udostępnienie) - w celu zainicjowania postępowania sądowego - danych osoby, wobec której zachodzi domniemanie, że to ona dokonała wpisu miałyby naruszać jej prawa i wolności, prowadziłoby do nieuzasadnionej ochrony takiej osoby przed ewentualną odpowiedzialnością za swoje działania, zwłaszcza, że może ona w trakcie postępowania sądowego w pełni korzystać ze swoich praw zagwarantowanych przepisami prawa. Działanie Spółki polegające na nieudostępnieniu Skarżącej danych osobowych, może natomiast doprowadzić do ograniczenia ich prawa do wystąpienia do sądu z powództwem oraz skutecznie chronić sprawcę przed odpowiedzialnością za jego działania.

Oдноśnie zarzutu Spółki, że sam zamiar wytoczenia powództwa nie uzasadnia udostępnienia danych osobowych, należy wskazać, że w ocenie Generalnego Inspektora niezasadne są obawy Spółki o jednoznaczne zagrożenie dla dóbr osób, których dane zostają udostępnione, spowodowanego jej zdaniem przedwczesnym wnioskiem o udostępnienie danych osobowych. Wskazać bowiem należy, że w chwili, gdy Skarżąca zbierze udostępnione jej przez Spółkę dane osobowe stanie się ich administratorem w rozumieniu przepisów ustawy. W związku z powyższym przetwarzanie przez nią tych danych będzie podlegało regułom wyznaczonym przez przepisy ustawy, w szczególności zaś wynikającym z jej art. 26 ust. 1 pkt 2 obowiązku nie poddawania zebranych danych dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z celami zebrania (zasada celowości), a kontrola zgodności przetwarzania tych danych z przepisami o ochronie danych osobowych będzie należała do kompetencji Generalnego Inspektora.

Ponownie wskazać należy, że zajmowane przez Generalnego Inspektora stanowisko odnośnie dopuszczalności udostępnienia danych osobowych osób dokonujących wpisów na internetowym forum dyskusyjnym podmiotowi, który zamierza wystąpić z powództwem do sądu, znalazło potwierdzenie w orzecznictwie sądowym. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 maja 2011 r. (sygn. akt I OSK 1079/10) oddalił skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09) oddalającego skargę na decyzję Generalnego Inspektora utrzymującą w mocy decyzję nakazującą udostępnienie informacji o osobach, które zalogowały się i dokonały wpisów na portalu internetowym, w zakresie obejmującym informację o numerach IP z daty logowania.

Z uwagi na fakt, że żadna ze stron nie wniosowała o ponowne rozpatrzenie decyzji z dnia 27 sierpnia 2013 r. w zakresie jej punktu 2, tj. umorzenia postępowania, należy jedynie powtórzyć, że stosownie do brzmienia art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, Generalny Inspektor upoważniony jest – na mocy powołanej regulacji – do nakazania Spółce udostępnienia na rzecz Skarżącej wnioskowanych przez nią danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów w zakresie, w jakim Spółka tymi danymi dysponuje - tj. informacji o adresach IP urządzeń, z których zamieszczono wszystkie te wpisy, za wyjątkiem wpisu z dnia [...] września 2007 r. godz.: 19:43 zamieszczonego przez użytkownika o pseudonimie „[...]”, a w przypadku wpisu zamieszczonego w dniu [...] kwietnia 2010 r. o godz.: 18:40 przez użytkownika posługującego się pseudonimem „[...]” – oprócz adresu IP również jego adresu e-mail.

W pozostałym zakresie – wyznaczonym wnioskiem Skarżącej o nakazanie Spółce udostępnienia danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów w zakresie, w jakim – wedle poczynionych ustaleń - Spółka danymi tymi nie dysponuje (nie przetwarza tych danych) – niniejsze postępowanie podlega obligatoryjnemu umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.).

Jak ustalono w niniejszej sprawie, Spółka nie przetwarza żadnych danych osobowych użytkownika forum [...], który w dniu [...] września 2007 r. o godz.: 19:43 zamieścił na tym forum wpis pod pseudonimem „[...]”, jak również nie przetwarza imion, nazwisk, adresów zamieszkania, ani adresów e-mail autorów pozostałych kwestionowanych wpisów (za wyjątkiem adresu e-mail użytkownika który w dniu [...] kwietnia 2010 r. o godz.: 18:40 zamieścił na forum [...] wpis na temat Spółki posługując się pseudonimem „[...]”).

Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485).

Wobec ustalenia, że podmiot, pod adresem którego Skarżąca skierowała wniosek o udostępnienie określonych danych osobowych (Spółka), nie dysponuje częścią żądanych danych, postępowanie służące badaniu zasadności rzeczonego wniosku w omawianym jego zakresie w kontekście ewentualnego zastosowania środków przewidzianych w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, jest oczywiście bezprzedmiotowe.

Podsumowując, w ocenie Generalnego Inspektora rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji administracyjnej z dnia 27 sierpnia 2012 r. jest prawidłowe i nie ma podstaw do jej uchylecia.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).